

Arrest

nr. 123395 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing *tot bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (13 septies)* aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 april 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten. Hij diende op 15 december 2008 een eerste asielaanvraag in België die op 1 juli 2011 door de commissaris-generaal werd geweigerd. Verzoeker ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Raad) waarbij zijn beroep werd verworpen op 22 november 2012.

1.2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en op 5 november 2013 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.3. Op 20 november heeft de commissaris-generaal besloten tot de niet inoverwegingneming van deze tweede asielaanvraag.

1.4. Verzoeker heeft hiertegen een annulatieberoep ingediend bij de Raad op 20 december 2013. Deze werd nog niet gefixeerd. Intussen werd verzoekende partij op 3 december 2013 bevolen om het grondgebied te verlaten, onder bijlage 13quinquies-asielzoeker.

1.5. Op 14 april 2014 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering, onder bijlage 13septies betekend. Op 23 april 2014 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot terugnijving. Tevens werd een inreisverbod opgelegd, onder bijlage 13sexies.

1.6. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

Dat is de thans bestreden beslissing:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

(...)

naam: (...)

geboortedatum: 05.04.1979

geboorteplaats: Jaffna

nationaliteit: Sri Lanka

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 27 :

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Geen documenten: De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

Eerder BGV: Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 03/12/2013

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :
Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.*

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Opsluiting: Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

*In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (...), gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie,
de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Zaventem
en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas
de betrokkene(...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas
Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid
Brussel, 14.04.2014"*

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij voorlopige maatregelen.

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Verzoeker verantwoordt het uiterst dringend karakter van de vordering door te stellen dat hij van zijn vrijheid is beroofd met het oog op verwijdering. Hij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

2.2.2. Hij toont hiermee het uiterst dringend karakter aan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.4. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.1. Verzoeker stelt: *"Verzoeker vordert de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid aangezien verzoeker momenteel van zijn vrijheid beroofd is en opgesloten werd in het gesloten centrum te Merksplas, teneinde naar Sri Lanka te worden teruggestuurd. Het terugsturen naar Sri Lanka is zeer eenvoudig. De feitelijke uitwijzing kan dan ook elk moment gebeuren. Dat is gezien de hieronder uiteengezette middelen volstrekt onaanvaardbaar Een schorsings- en annulatieberoep tegen deze bestreden beslissing, volgens de gewone procedure, is niet automatisch schorsend, en is geen daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van artikel 13 EVRM.. Het indienen van een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid is aldus voor verzoeker het enige middel om tegen de bestreden beslissing een daadwerkelijk rechtsmiddel te kunnen uitoefenen In dit (specifiek) geval vereist de daadwerkelijkheid van een beroep dat de verzoekende partij over een van rechtswege schorsend beroep beschikt (zie EHRM 21 januari 2011, nr.30696/09, M.S.S./België en Griekenland, § 293 en EHRM, 2 oktober 2012, nr. 33210/11, Singh en anderen/België)". Dat verzoeker aldus nodeloos van zijn vrijheid werd beroofd en er zich een uiterst onrechtvaardige situatie voordoet die uiterst dringend dient rechtgezet te worden. De uitvoering van de bestreden beslissing dient dan ook bij uiterste hoogdringendheid geschorst te worden".*

2.4.2. Verzoeker wijst er verder op dat hem in toepassing van art. 74/11, §1, 2e lid van Vreemdelingenwet op 14/04/2014 tevens betekening van een inreisverbod van twee jaar werd opgelegd (bijlage 13 sexes).

2.4.3. Verzoeker is zich ervan bewust dat hij zich bevindt in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° en 11° van de Vreemdelingenwet. Hij erkent dat uit de bewoordingen van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat de staatssecretaris of zijn gemachtigde niet over enige appreciatiemogelijkheid beschikt wanneer de vreemdeling zich bevindt in één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van deze bepaling bedoelde gevallen. Het gebruik van het woord "*moet*" duidt immers op een gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Zodoende dient de staatssecretaris of zijn gemachtigde in het geval één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen van toepassing zijn, verplicht een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Verzoeker meent echter dat niettegenstaande bovenstaande vaststellingen het bevel niet mag ten uitvoer worden gelegd wanneer dat in strijd zou zijn met het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM).

2.4.4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 en artikel 13 van het EVRM. Hij stelt dat hij een tweede asielaanvraag heeft ingediend op 5 november 2013. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloot tot een weigering van inoverwegingneming waartegen verzoeker in beroep ging bij de Raad. Deze procedure is nog steeds hangende. Verzoeker verwijst naar het arrest 1/2014 van het Grondwettelijk Hof van 16 januari 2014 en meent dat ook *in casu* de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de annulatieprocedure niet voldoen aan de

waarborgen van artikel 13 EVRM. Verzoeker stelt dat dit temeer klemmt nu geen risico-analyse werd gemaakt in geval van verzoekers terugkeer naar Sri Lanka en *“helemaal niets [wordt] gesteld in de bestreden beslissing”* over de mogelijke moeilijkheden in geval van terugkeer.

2.4.5. De Raad heeft herhaaldelijk bevestigd dat het EVRM inderdaad primeert op de Vreemdelingenwet. De Raad dient dan ook in het kader van onderliggende procedure de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen, *in casu* het EVRM. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291).

2.4.6. Voorop dient gesteld dat verzoekers identiteit en nationaliteit niet worden betwist. Uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken reeds contact opnam met de ambassade van Sri Lanka te Brussel (zie schrijven van 25 april 2014) en dat de *“begeleidingsfiche tot verwijdering”* als land van bestemming “Sri Lanka” vermeldt.

2.4.7. Het arrest van het GwH, nr. 1/2014 van 16 januari 2014 stelt in de overweging *“B.10.6. De beslissing tot niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag die is ingediend door een uit een veilig land afkomstige asielzoeker houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet openstaan.(...)”*.

2.4.8. *In casu* betreft het een niet-inoverwegingneming van een meervoudige asielaanvraag. Gelet op de overweging B.10.7. van hogervermeld arrest van het GwH *“Het recht op een daadwerkelijk beroep erkend bij artikel 47 van het Handvest moet, met toepassing van artikel 52, lid 3, ervan, worden gedefinieerd met verwijzing naar de betekenis en de draagwijdte die het Europees Verdrag voor de rechten van de mens eraan geeft. Het veronderstelt bijgevolg eveneens dat het beroep schorsend is en een strikt en volledig onderzoek van de grieven van de verzoekers door een autoriteit met een bevoegdheid met volle rechtsmacht mogelijk maakt. Het recht op een daadwerkelijk beroep zoals gewaarborgd in het asielcontentieux bij artikel 39 van de voormelde richtlijn [2005/85/CE] is overigens niet van toepassing op de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, maar wel op de beslissing tot verwerping van de asielaanvraag. Hieruit vloeit voort dat het een onderzoek veronderstelt, niet alleen van de grief afgeleid uit het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in geval van uitzetting van de verzoeker naar een land waar dat risico bestaat, maar eveneens van de grieven afgeleid uit de schending van de bepalingen met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling of van de subsidiaire bescherming”* dient de Raad vast te stellen dat verzoeker een daadwerkelijk beroep wordt ontzegd in strijd met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Bovendien betreft het *in casu* over de verwijdering naar het land van oorsprong van de asielzoeker. In tegenstelling tot wat door de verwerende partij wordt gesteld, dient wel degelijk nagegaan te worden of er sprake kan zijn van een schending van artikel 3 EVRM en of het beginsel van non-refoulement niet geschonden werd. Prima facie kan dan ook niet blijken dat een onderzoek, laat staan rigoureuus onderzoek, werd gevoerd.

Het middel lijkt *prima facie* ernstig. De overige middelen dienen bijgevolg niet te worden onderzocht.

2.5. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.5.1. Verzoeker herneemt zijn betoog inzake zijn lopende asielprocedure en zijn *“blootstelling aan een menselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Sri Lanka”*.

2.5.2. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan nu zoals hoger reeds gesteld *prima facie* niet blijkt dat een schending van het non-refoulementbeginsel en artikel 3 EVRM werd onderzocht. Het nadeel is *in casu* evident ernstig en moeilijk te herstellen.

2.5.3. Dienvolgens is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 39/82, § 2 van de

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing *tot bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering* wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizendveertien door:

mevr. K. DECLERCK,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

K. DECLERCK